

siden, kunde ingen Kommunalbestyrelse forudsætte, at der fra Lovgivningsmagtens Side vilde blive bragt en saadan Tilstand til Veje, at man vilde forandre de Love, hvorpaa Sundhedsvedtægterne hvilede, saaledes at Kommuner, der havde udviklet en tidssvarende Ordning af deres Kødkontrol, kunde faa et økonomisk Tab ved, at Staten greb ind i disse Forhold.

Det ærede Medlem taler ligeledes i samme Forbindelse om Accisen. Maa jeg hertil sige, at her er jo ikke Tale om en fornyet Accise, men kun Tale om, hvorvidt man skal forandre det bestaaende Forhold. Det forekommer mig, at det, som er Hovedpointen i denne Forhandling og i de Krav, som Landbruget har stillet, er dette, at vi nu haabe ved dette Lovforslag at faa gennemført, at vor Udførselskontrol ogsaa blev gældende for Hjemmemarkedet, at vi faa fri Indførsel i alle Kommuner her i Landet uden ny Undersøgelse af 1ste Klasses Varer, at vi faa fri Adgang til Indførsel i alle Kommuner af vort Slagteaffald, Pølser og tilberedte Kødvarer. Men naar det er saaledes, forekommer det mig, at man ikke samtidig skulde tage en Kamp op om Accisespørgsmaalet, som jo dog er af underordnet Betydning for Landbruget, og som kan medføre den Virkning, at der muligvis intet kommer ud af dette Forslag. Jeg forudsætter, at selv det ærede Medlem maa ønske, at dette Forslag vedtages med Hovedpointen som ovenfor betegnet.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Minister, at det ikke var min Mening, at der særlig skulde tages Hensyn til enkelte Punkter i de gældende Sundhedsvedtægter, som ere strengere, end det i og for sig er nødvendigt, men kun, som der staar i Forslagets § 2, Punkt 7 — naar Ordet „væsentlig“ stryges —, at Sundhedsvedtægterne ikke maa være ringere, end det sædvanlige er, hvor der er offentlige Slagtehus, og navnlig dette, at Kreaturerne skulle synes i levende Live.

Jeg forstaar i øvrigt ikke, hvorledes det skal realiseres, naar der for disse Varers Vedkommende, der skulle indføres i Kommunerne, dels skal svares Afgift, dels skal undersøges, hvorvidt de ere stemplede eller ej. Hvis disse Varer saa ikke skulle fremstilles paa noget bestemt Sted i Byen, idet de handlende, som komme ind i Byen, have i deres Vogne baade afgiftspligtige og ikke-afgiftspligtige Varer og kunne handle med dem paa Torve og i Stræder og skære de forskellige Stykker i mindre Dele, saa er det

ganske umuligt at holde Kontrol med, hvad der er indført. Jeg vil nævne f. Eks., at i Odense vil det, hvis dette Forslag gennemføres i den foreslaaede Skikkelse, let kunne føre til, at der fra Slagteriernes Side vil blive krævet Erstatning af Odense Kommune, og selv om dette Spørgsmaal skal afgøres ved Domstolene, maa Forholdet dog være ordnet saaledes, at der er Betingelser for, at det kan konstateres, hvor meget der skal kræves Erstatning for. Men jeg haaber, at dette Spørgsmaal nærmere maa kunne klargøres under Udvalgsbehandlingen.

Jeg vil i øvrigt takke den højtærede Minister for, at han udtalte her, at et Billighedshensyn kræver, at der ydes Erstatning til Kommunerne, og jeg vil udtale det Haab, at for saa vidt dette Forslag ikke kan vedtages i en Form, der kan være tilfredsstillende under de særlige Forholdovre i Odense, at det saa maa lykkes at enes om — naar begge Parter derovre ere enige, og at det ogsaa maatte finde den højtærede Ministers Tilslutning —, at der gøres enkelte Undtagelser i Loven for Odense Kommunes Vedkommende.

P. T. Nielsen: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger i Tilslutning til, hvad jeg sagde i Gaar, mod senere fremkomne Udtalelser. Naar den ærede sidste Taler (Lindø) hævdede, at Eksportslagteriet i Odense skulde have en Erstatning, vilde han dermed tillige hævde, at det skulde have Erstatning paa Grundlag af den Sum, det har kostet at købe Slagteriet. Saa vidt jeg husker, gav de i sin Tid 1,450,000 Kr. for det, men det ærede Medlem for Otterup (Lohmann) oplyste i sin Tid, at et Slagteri som det i Odense kunde bygges for 350,000 Kr. Altsaa have de givet over 1 Mill. Kr. mere, end det er værd, og fordi de nu have gjort en mindre god Handel, komme de nu og fordre, at der ad Lovgivningens Vej eller fra Statens Side skal gives de Herrer derovre Ret til fremdeles at beskatte deres Medborgere paa samme Maade som nu. Det synes jeg ikke er rigtigt.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) hævdede, at vi havde en Højesteretsdom for, at Kommunerne i Henhold til deres Sundhedsvedtægter havde Lov til at opkræve en Afgift for Efterkontrol. Det er rigtigt, men jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at det maaske ikke er saa retfærdigt endda. Men lad det være. For Frem-